

- 2) Artikel 8 i direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at ydelserne efter den statsfinansierede pension ikke kan medregnes, når det skal afgøres, om en medlemsstat har gennemført forpligtelsen i denne bestemmelse.
- 3) Artikel 8 i direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at det er tilstrækkeligt, for at denne bestemmelse kan finde anvendelse, at den supplerende faglige forsikringsordning er utilstrækkeligt finansieret på tidspunktet for arbejdsgiverens insolvens, og at arbejdsgiveren på grund af sin insolvens ikke råder over de nødvendige midler til at indbetale tilstrækkelige bidrag til denne ordning med henblik på at gøre det muligt fuldt ud at betale de ydelser, som skyldes til de berettigede. Det er ikke nødvendigt, at sidstnævnte godtgør, at der ligger andre faktorer til grund for tabet af deres ret til ydelserne i forbindelse med alderdom.
- 4) Direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at de foranstaltninger, som Irland har vedtaget efter afsigelsen af Den Europæiske Unions Domstols dom af 25. januar 2007 i sag C-278/05, Robins m.fl., ikke opfylder de forpligtelser, der pålægges ved dette direktiv, og at den økonomiske situation i den pågældende medlemsstat ikke udgør en usædvanlig omstændighed, der kan begrunde et lavere beskyttelsesniveau af arbejdstageres interesser for så vidt angår deres ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til en supplerende faglig forsikringsordning.
- 5) Direktiv 2008/94 skal fortolkes således, at den omstændighed, at de af Irland truffene foranstaltninger efter dommen i sagen Robins m.fl. ikke har medført, at sagsøgerne i hovedsagen vil modtage over 49 % af værdien af deres akkumulerede ret til ydelser i forbindelse med alderdom i henhold til deres supplerende faglige forsikringsordning, i sig selv udgør en grov tilsidesættelse af denne medlemsstats forpligtelser.

(¹) EUT C 290 af 1.10.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 23. april 2013 — Laurent Gbagbo (sag C-478/11 P), Katinan Justin Koné (sag C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (sag C-480/11 P), Alcide Djédjé (sag C-481/11 P) og Affi Pascal N'Guessan (sag C-482/11 P) mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-478/11 P — 482/11 P) (¹)

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for personer og enheder — artikel 263, stk. 6, TEUF — søgsmålsfrist — force majeure — væbnet konflikt)

(2013/C 171/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Laurent Gbagbo (sag C-478/11 P), Katinan Justin Koné (sag C-479/11 P), Akissi Danièle Boni-Claverie (sag

C-480/11 P), Alcide Djédjé (sag C-481/11 P) og Affi Pascal N'Guessan (sag C-482/11 P) (ved avocate L. Bourthoumioux)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og M.-M. Joséphidès, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelserne afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 13. juli 2011 i sag T-348/11, Gbagbo mod Rådet, i sag T-349/11, Koné mod Rådet, i sag T-350/11, Boni-Claverie mod Rådet, i sag T-351/11, Djédjé mod Rådet, og i sag T-352/11, N'Guessan mod Rådet, hvorved Retten afviste sagsøgerens søgsmål med påstand om annullation dels af Rådets afgørelse 2011/17/FUSP af 11. januar 2011 (EUT L 11, s. 31), Rådets afgørelse 2011/18/FUSP af 14. januar 2011 (EUT L 11, s. 36), og Rådets afgørelse 2011/221/FUSP af 6. april 2011 (EUT L 93, s. 20) om ændring af afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 93, s. 20), dels af Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 (EUT L 11, s. 1), og Rådets forordning (EU) nr. 330/2011 af 6. april 2011 (EUT L 93, s. 19) om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire, for så vidt som de angår sagsøgerne — manglende individuel meddelelse om nævnte afgørelse — force majeure

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Laurent Gbagbo, Katinan Justin Koné, Akissi Danièle Boni-Claverie, Alcide Djédjé og Affi Pascal N'Guessan betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 6 af 7.1.2012.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-55/12) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — fritagelse for punktafgift på brændstof til handicappedes motorkøretøjer — opretholdelse af fritagelsen efter overgangsperiodens udløb — tilsidesættelse)

(2013/C 171/13)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved E. Creedon, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Tilsidesættelse af Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) — fritagelse for punktafgift på brændstof til handicappedes motor-køretøjer — opretholdelse af fritagelsen efter overgangsperiodens udløb

Konklusion

1) Irland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, som ændret ved Rådets direktiv 2004/74/EF af 29. april 2004, idet medlemsstaten efter udløbet den 31. december 2006 af den overgangsperiode, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 18, stk. 1, første afsnit, og i bilag II til direktivet, har indrømmet en fritagelse for punktafgift på brændstof til handicappedes motorkøretøjer.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 89 af 24.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 25. april 2013 — Asociația ACCEPT mod Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-81/12) (¹)

(Socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 10, stk. 1, og artikel 17 — forbud mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering — begrebet »faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling« — bevisbyrdens overgang — effektive, rimelige og afskrækkende sanktioner — person, der præsenterer sig og i offentlighedens opmærksomhed opfattes som formanden for en professionel fodboldklub — offentlige udtalelser, som udelukker ansættelsen af en fodboldspiller, der fremstilles som homoseksuel)

(2013/C 171/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociația ACCEPT

Sagsøgt: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Curtea de Apel București — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 10, stk. 1,

og artikel 17 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — kriterier for udvælgelse af ansatte i en fodboldklub, som er udtryk for forskelsbehandling, og som er knyttet til seksuel orientering — direktivets anvendelse ved diskriminerende erklæringer i pressen i mangel af en egentlig ansættelsesprocedure — faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet direkte eller indirekte forskelsbehandling — bevisbyrde — ordning med sanktioner, som finder anvendelse ved manglende overholdelse af bestemmelserne — lovligheden af en national lovgivning, som er til hinder for anvendelsen af en bødestraf efter udløbet af en forældelsesfrist på seks måneder — pligt til at pålægge en sanktion, der er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning

Konklusion

1) Artikel 2, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at faktiske omstændigheder som dem, der ligger til grund for tvisten i hovedsagen, kan betegnes som »faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er sket forskelsbehandling« for så vidt angår en professionel fodboldklub, når de omhandlede udtalelser hidrører fra en person, der præsenterer sig og såvel i medierne som i offentligheden bliver opfattet som denne klubs formand uden nødvendigvis at have rets- og handleevne til at binde eller repræsentere klubben på området for ansættelse.

2) Artikel 10, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor faktiske omstændigheder som dem, der ligger til grund for tvisten i hovedsagen, kan betegnes som »faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er sket forskelsbehandling« på grundlag af seksuel orientering i forbindelse med en professionel fodboldklubs ansættelse af spillere, leder bestemmelsen om bevisbyrdens overgang i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2000/78 ikke til et krav om bevis, der umuligt kan føres uden at krænke retten til respekt for privatliv.

3) Artikel 17 i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale retsfor skrifter, hvorefter det i tilfælde, hvor det konstateres, at der er sket forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i dette direktivs forstand, kun er muligt at udstede en advarsel som den i hovedsagen omhandlede, når denne konstatering har fundet sted efter udløbet af en forældelsesfrist på seks måneder, der regnes fra det tidspunkt, hvor handlingerne fandt sted, hvis en sådan forskelsbehandling i henhold til disse retsfor skrifter ikke sanktioneres efter samme materielle og processuelle betingelser, der indebærer, at sanktionen er effektiv, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om dette er tilfældet for så vidt angår de i hovedsagen omhandlede retsfor skrifter, og i givet fald i videst muligt omfang at fortolke den nationale ret i lyset af direktivets ordlyd og formål og at fremkalde det med direktivet tilsigtede resultat.

(¹) EUT C 126 af 28.4.2012.